

образъ на другари тѣ му, кои то са бѣхъ представили предъ него въ видѣ на деветъгодишны глигани. Волшебство то на Цирцея направило тѣзи хора по молоды и по хубавы отъ колко то бѣхъ по напредъ. Одиссей цѣла година живѣлъ въ прекрасныя дворецъ заедно съ другари тѣ си.

3.

Кога то Одиссей зель да са прощава на трѣгванье съ богиня та вѣлшебница, тя му открыла негова та бѣдущность. „Ты ще са върнешъ въ отечество то си, рекла тя, но само тогаеъ, кога то поидешъ въ преисподняя и попыташъ вѣщаго Тирезія за свое то пѣтуванье.“ При туй тя показала на Одиссея пѣтя къмъ страшныя аидъ и го научила съ каквы жертвы може да извиква сѣнки тѣ на умрѣлы тѣ. Одиссей добръ запомнилъ туй сичко.

Принуденъ былъ да плава по необозримыя Океанъ, кой то обикаля сичко то земно кълбо; на края му, потънѣло въ гѣстъ мракъ са намѣрвало мѣсто то, кое то по думы тѣ на Цирцея служало за преддверіе въ аидъ. Тамъ Одиссей ископалъ яма колко то единъ квадратенъ аршинъ и направилъ възліаніе отъ медъ, млѣко вино и вода, послѣ посыпалъ съ бѣло брашно. Далъ обѣщаніе, че като са върне въ отечество то си, ще принесе быкъ въ жертва на сѣнкитѣ, а на Тирезія особно — най добрыя овенъ отъ стадо то си. Слѣдъ туй той прерѣзалъ гърла та на докараны тѣ овцы, и впуенѣлъ кръвь та въ ископана та яма. Тогаеъ наченѣли да са слитатъ души тѣ на отшедши тѣ въ вѣчность: невѣсты и юноши, многострадалны старцы, дѣвицы и много таквызи, кои то умрѣли на война отъ мѣдны копіета. Тѣ сички тѣ съ викове, кои то докарвахъ ужасъ, на върволица са вѣхъ около яма та. Спѣтници тѣ Одиссеевы изгорихъ принесены тѣ въ жертва овцы и заченѣхъ да са мольтъ на преисподни тѣ богове. А Одиссей съ мечъ въ рѣка сѣднѣ до яма та и недопущаше мъртвецы тѣ да приближаватъ до